

nyttigt for Staten, om man just nu kunde have faaet et betydeligt Laan i Udlandet og derved tilført Landet den Kapital, det i høj Grad mangler.

Jeg kan ud fra de Betragtninger, jeg her har gjort gældende, ikke se rettere end, at de forelagte Kriselove, hvoraf det foreliggende Lovforslag er et Led, er ganske uegnede til Afhjælpning af den herskende Krise. Man løser ikke den Krise, vi er inde i, ved negative Foranstaltninger, som jeg allerede har sagt. Ved disse vil vi kun opnaa en større Forarmelse. Krisens Aarsager er Valutaspekulationer, fejlslagne Dispositioner af forskellig Art, og hvis Regeringen faar Held til at gennemføre sine Forslag og bringer os ind i en ny Deflationsperiode, vil Forholdet blive lige det modsatte af det, som Regeringen tilsigter: Hjulene vil ikke komme i Gang, Krisen vil ikke drive over, den vil tværtimod blive forlænget, vi vil gaa fra Etape til Etape i Henseende til Prisfald. Jeg maa derfor modarbejde det Forslag, som den højtærede Indenrigsminister her har stillet, og det er mit Haab, at det heller ikke vil blive vedtaget hverken i dette eller i det andet høje Ting.

Indenrigsministeren (Kragh): Det ærede Medlem Hr. Hauge har fundet det rigtigt i Dag at supplere det socialdemokratiske Ordførerskab, som vi hørte forleden Dag, og det forstaar jeg særdeles vel, da det jo var et Ordførerskab, som var fuldkommen blottet for enhver Realitet. Nu har det ærede Medlem Hr. Hauge fundet Anledning til at give os et saadant Supplement i den sædvanlige socialdemokratiske Udformning, altsaa først og fremmest med et agitatorisk Formaal for Øje. Det ærede Medlem maa jo nemlig vide, at en hel Række af de Paastande, som han fremsatte om Følgerne af det foreliggende Lovforslag, hvis det vedtoges, ikke har noget som helst med Virkeligheden at gøre. Det ærede Medlem begynder med at skildre Lovforslaget som et slet Forslag — det ærede Medlem kunde altsaa ikke hæve sig op i de Højder, hvortil det ærede Medlem Hr. Holger Larsen naaede, thi dette ærede Medlem føjede Ordene: „og grusomt“ til. Det ærede Medlem Hr. Holger Larsen havde i det hele taget en Række Gloser til Disposition af den Art, som man finder paa hver Linie i en vis Romanlitteratur. Det ærede Medlem Hr. Hauge indskrænkede sig altsaa til at betegne Forslaget som et slet Forslag og som et Forslag, der ikke kunde gennemføres. Ja, det vil nu Tiden vise, men for øvrigt er det ærede Medlem Hr. Hauge

jo en Kender af Forslag, som en Minister kan møde op med i dette høje Ting med den Bevidsthed, at de ikke kan gennemføres. Jeg maa have Lov til at minde det ærede Medlem om, at han i sin Tid fremsatte et Lovforslag til en Omformning af Aldersrenteloven, og samtidig meddelte han dette høje Ting, at han havde et andet Forslag i Baglommen, som var det, der skulde forhandles om i Udvalget. Jeg synes, at naar man i sin Embedstid har taget sin Tilflugt til saadanne Fremgangsmaader, skulde man udtrykke sig i lidt beskednere og forsigtigere Vendinger, end det ærede Medlem gør, naar han karakteriserer Forslag, som hans Efterfølger fremsætter.

Formaalet med mit Lovforslag er, som jeg før har nævnt, et firefoldigt, nemlig: at stille de enligstillede noget gunstigere i Sammenligning med Ægtepar, end Tilfældet hidtil har været, at begrænse Kredsen af Aldersrentenydere, hvad angaar saadanne, som har Indkomst og Formue, at give Kommunalbestyrelserne en vis hidtil savnet Bevægelsesfrihed, for hvilken dog faste Grænser maa sættes, og endelig — og som Hovedformaal — at naa til en Besparelse. Og nu kan ærede Ordførere, Partier og Medlemmer nok saa meget tale om, at denne Opgave skal løses paa anden Vis, de vil dog ikke, naar disse 4 Formaal skal søges opnaaet, kunne komme udenom de Grundprincipper, paa hvilke dette Lovforslag er bygget.

Naar det ærede Medlem Hr. Hauge nu fortæller os, at de faste Takster forlades, at man nu gaar helt tilbage til Principperne i Alderdomsunderstøttelsesloven af 1891, at man baade sætter Indtægt og Formuegrænsen urimeligt langt ned o. s. v., ja, saa ved det ærede Medlem jo, at det ikke er rigtigt, og det vil ogsaa fremgaa af den Sammenstilling, som jeg paa et senere Tidspunkt skal foretage mellem det Forslag, som det ærede Medlem som Indenrigsminister mødte med i Efteraaret i Landstinget, og det Forslag, som jeg her har tilladt mig at forelægge. Det ærede Medlem siger, at de gamle, der hidtil har været slettest stillede, vil blive endnu slettere stillet fremtidig; men hvis det ærede Medlem havde undersøgt dette Lovforslags Virkninger og sammenstillet det med, hvad de slettest stillede faar efter den gældende Lov, og tillige sammenstillet det med, hvad de vilde faa efter det Forslag, det ærede Medlem fremsatte i Landstinget, vilde det ærede Medlem komme paa det rene med, at denne Udtalelse ikke var tilstedelig,